

روویه کی تری شیعری گۆران سه بارهت به ژن

فهرامهرز ناغابه یگی
(یهزد)

ناماژه

به ره له وهی بیینه سه ره باسی سه ره کی بابهت، پیتیسته له پیتشدا بیروپای گۆران له باره ی "ژن" هوه بزانی که له خوگری چ بووه؛ چون باسکردنی ئەم مهسه له یه له سه ره تادا، ده بیته هۆی ناشایه تی گشتی ئیمه له گه ل پروانگه ی شاعیر؛ که وابوو ده بی بزانی بوچوونی ئەو له باره ی ژنه وه چیه؟ کاتی شیعری "ژن" له دیوانی گۆران دا چاو لی بکه یین به پروونی پروانگه ی گشتی شاعیرمان دیته دهست که له کوپه سه یر ده کا و چون بیر ده کاته وه. له واقعیدا ئەم شیعره پیناسه ی بوچوونی شاعیره له مه ر "ژن":

ژنه که جیلوهی حوسنی به عیشق ئەکا په رواز،
ژنه که قوهت ئەخاته خه یالی ره قس ئەنگیز،
ژنه مووه لیدی عیشق و ژنیشه عیشق نهواز،
ژنه که تری روبایی حه یات ئەکا ته هزیز!
سه مایی واسیعی دل گه ره له ژن بکه ی خالی
ته جه للیاتی به دا یع غروب ئەکا، ده یجوور
به سه ره سه مایی ته هیدا گوشاد ئەکا بالی،
له که وکه بی ئەمه لت ون ئەبێ ته به سسومی نورا!
ژنه که گه وهه ری سه ره تاجی ئیحه ترامه، ژنه:
به نووکی نه شته ری ئەلماسی تیژی عیشق و غه رام،
خوتوونی قودسییه تی حه ککراوی قه لبی منه!

ئه وه شتیکی خو یا و روونه که هه ره شاعیریک ده توانی له ئەزموونی شاعیریدا، له مه ره چه ند بابه تی جیا وازه وه شیعره بلێ؛ بو نمونه ئەگه ره که سه ئاشایی له گه ل شیعره کانی گۆران (۱۹۰۴ - ۱۹۶۲ز) بیت ده زانی که هه له سه سه کانی، چه ند باسی جو را و جو ره ده گره نه خو، که چی گو مان له وه شدا نییه که بابه تی زۆریه ی هۆنرا وه کانی ئەو - سه روشتی لی ده رچی - لی پا ولیپ له جوانی کچ و پیداهه لدانی ژن. ئەم مه سه له یه ره نگه وا بنوینی که گۆران هه ره له یه ک قۆلی ئەم به ستینه دا گه شتی کرد بیت و به س! به لام به پیچه وانه ی ئەم هه موو وه سه فه جوانه ی له ژن، ده لاقه یه کی دیکه شی له به رانه ره ژندا کرد وه ته وه که ده رده که ویت، بیجگه له پیداهه لدان و وه سفی ژن/کچ، ناگاداری نازار و کیشه ی ئەم به شه ش له کۆمه لگا بووه و هه ولێ دا وه قسه و ده ردی ئەوان به زمانی شیعره رابگو یزی، له م وتاره دا هه ول درا وه شیعره کانی گۆران له م بواره دا تاووتو بکرین، بی گو مان دیاره ده رگای ئەم باسه ناواله یه و هه ره به وه نده ش نابه ستریتته وه.

ده سپیک

ئه لف) پیناسه کردنی "ژن" له پروانگه ی «گۆران» هوه:

تۆیت و بهس

رېنگای هیوا نیشاندهرم،

سهختیی ژیان ئاسانکهرم! (ل: ۵۵).

ناوهرۆکی ئەم هه‌لبه‌سته نیشان ددها که گۆران ژینی
خۆی قهرزدارای "دلدار"، یان به مانای به‌رینتر "ژن"
زانپوه.

شیعریکی تر که سیمای ژنی زۆر پیتوه دیاره، شیعری
"نیاز"ه. شاعیر به باس کردنی سه‌رده‌مانیک که تالی
لج داده‌چۆرئ، خۆینەر ده‌باته ناو خه‌مییکی قولله‌وه:

سه‌رده‌میتک بوو دنیای گیانم تاریک و چۆل بوو؛

کام به‌رۆچکه‌ی گهرمه دلّم، چه‌شنی سه‌هۆل بوو؛

قهریحم و شک، ته‌بیعه‌تم زهره و ژاکاو بوو

زهرده‌خه‌نم ناخی سه‌رلیتو، فرمیتسکی چاو بوو!....

سه‌رده‌میتک بوو بێ نه‌غمه بوو باغچه‌ی ژیانم،

بێ ورته بوو ناو هیتلانه‌ی بولبوله‌کانم

له‌ره‌ی ده‌نگی شادمانی و نه‌شتم خنکابوو؛

شه‌پۆلی بای به‌هره و جۆشم مه‌نگ راوه‌ستا بوو....

ناهومید بووم، وام نه‌زانی ده‌ردیکه‌ی کاری،

به‌ره‌و پییری چون هیناویه دیاریی ئیجگاری! (ل:

۶۳)

شاعیر له‌م شیعره‌دا ئه‌گه‌رچی زۆر باسی ناهۆمیدی
ده‌کا، به‌لام به‌رده‌وام خۆینهره‌که‌ی، به‌ په‌یامیکی
هیوا به‌خش ئاره‌زوومه‌ند ده‌هیل‌تیه‌وه، ئەم په‌یامه‌ش که
کو‌تایی هینی سه‌رده‌می ناخۆشی و سه‌ختیی، و جوددی
ژنه:

به‌لام نه‌ی یار، یاری نازدار، شوپه‌ژنی شوخ!

به‌ لیوی ئال، به‌ چاری ره‌ش، چاری ره‌شی توخ....

له‌و رۆژه‌وه دیومه‌ سیحری زهرده‌خه‌نه‌ی تو،

دنیای ده‌روون مه‌له‌کانی هاتونه‌وه گو

سه‌رچاره‌که‌ی عومری جوانیم هاتوته‌وه قول،

باغچه‌ی ژینم پر بوته‌وه له‌ نه‌مامی گۆل!

ئیتستا نه‌گه‌ر بیت هیج نه‌بێ لوتفی تو جارجار،

بلاوتین نه‌ی ژنی شوخ، نافرته‌ی نازدار!

قه‌سه‌م به‌ تو! قه‌سه‌م به‌ ناز! قه‌سه‌م به‌ جوانی!

هه‌موو هه‌ستیم نه‌چیتسه‌وه دۆخی جارانی!.... (ل:

۶۴).

بێ) نامازه‌ی (گۆران) به‌ رۆل و پینگی ژن:

شیعری "ئه‌نجامی ئه‌ژده‌هاک" نه‌و جوهری گۆران له

گۆران

به‌ سیحری خاریقی ژن پر قهریحه‌مه ئیله‌هام:

له‌ کونجی خاتیره‌ما تا ژنیکی شوخ نه‌کا

په‌ری سیفته‌ به‌ په‌له‌پۆی جه‌ماله‌وه جیلوه،

له‌ کو‌ی له‌ سه‌تخی زه‌مینا، له‌ سینهی فه‌له‌کا،

ئه‌بیتته‌ مه‌نبه‌عی شیعرم به‌دایعی ئه‌شیا؟ (ل: ۸۵).

به‌ تیرامان له‌ ناوهرۆکی ئەم شیعره، تی ده‌گه‌ین که
شاعیر له‌وپه‌ری جوانی و ساکاریدا بو‌چوونی خۆی
سه‌بارته‌ به‌ "ژن" ده‌رپه‌پوه؛ چی سه‌رت‌له‌وه که ژن
قوه‌ت به‌خشی خه‌یاله، جوولینه‌ری «تاری پوبابی
حه‌یات»ه، «گه‌وه‌ری سه‌رتاجی ئیحه‌ترامه»، ئیله‌هام
به‌خشه‌ و... تاد.

هه‌ر له‌م بواره‌دا، ئه‌گه‌ر له‌ شیعری "به‌سته‌ی دلدار"
وردبینه‌وه، به‌روونی پینگی گه‌رینگی ژن (دلدار) له
روانگی شاعیردا ده‌بینن:

ئه‌وسا که تو‌م نه‌دیوو،

ژینم تالی و ترشی بوو؛

بێ شادی و نارام،

بێ هیوا و ناکام،

ئه‌ژیا‌م: ژینی سه‌رسه‌ری؛

نه‌مبوو که‌س

بۆ رابه‌ری؛

پيشه‌کى شيعردا باسى ده‌کا، به‌بونه‌ى جه‌ژنى نه‌وروزى سالى ۱۹۵۹ز داي‌ناوه که قه‌رار بوو وه‌ک ئۆپي‌رايه‌ک، چهن‌د په‌رده له‌خۆ بگري‌، به داخه‌وه ئه‌م هي‌وايه‌ى گۆران به‌هۆى يارمه‌تى نه‌دانى هونه‌رمه‌ندان، سه‌رى نه‌گرت و گۆران ته‌نيا توانى يه‌ک په‌رده له‌م ئۆپي‌رايه‌ى تۆمار بکا که له‌ گۆقارى به‌يان (*) بلاو کرايه‌وه.

هه‌ر وه‌ک ده‌زانين شيعه‌رى "ئه‌نجامى ئه‌ژده‌هاک" دار‌شته‌وه‌ى دووباره‌ى داستانى زه‌حاکه (ئه‌ژده‌هاک) که في‌رده‌وسى له‌ شانامه‌دا باسى کردوه، جياوازى کارى گۆران له‌م شيعه‌رده - که به‌هۆى خه‌سه‌له‌تى شانۆ و ئۆپي‌را ديته‌پيش - زيادکردنى ديالۆگ و به‌ديه‌پينانى فه‌زايه‌کى کوردببیه، به‌ر له‌وه‌ى ئۆپي‌راى گۆران له‌ژيرناوى "ئه‌نجامى ئه‌ژده‌هاک" باس بکه‌ين، لي‌ته‌رده‌دا چهن‌د به‌يتي‌ک له‌ شانامه‌ى في‌رده‌وسى له‌مه‌ر "زه‌حاک" بو‌پي‌وه‌ندى زياتر ده‌هي‌نينه‌وه:

چنان بد که هر شب دو مرد جوان

چه کهنتر چه از تخمى پهلوان

خورشگر ببرى به ايوان شاه

همى ساختى راه درمان شاه

بکشتى و مغزش بپرداختى

مران اژدها را خورش ساختى

دو پاکيزه از گوهر پادشا

دو مرد گرافمايه و پارسا

يکى نام ارمایل پاکدين

دگر نام کرمايل (۱) پيشبين...

مگر زين دو تن را که ريزند خون

يکى را توان اوريدن برون...

کنون کرد از ان تخمه دارد نژاد

که ز اباد نايد به دل برش ياد (فردوسى، ۱۳۷۹: ج ۱/

۲۲-۲۳)

به‌خو‌تندنه‌وه‌ى ده‌قى شيعه‌رى شانامه و ئۆپي‌راى گۆران له‌باره‌ى "ئه‌ژده‌هاک" هوه، خالي‌کى جياواز ده‌که‌ويته به‌رچاو؛ ئه‌ويش هي‌تانه به‌رياسى مه‌سه‌له‌ى "ژن"ه. له شانامه‌ى في‌رده‌وسيدا ئاماژه به‌ مه‌سه‌له‌يه نه‌کراوه؛ واته له‌ويدا ته‌نيا کوران رۆل ده‌گيرن که هه‌ر شه‌و دوو دانه له‌وان ده‌کوژرى تا مي‌شکيان بدرى به‌مارانى سه‌رشانى زه‌حاک.

جارچى (لي‌سته‌يه‌ک ده‌رئه‌هي‌تى، ده‌ست ئه‌کا به

خو‌تندنه‌وه‌ى):

روسته‌م کورى کاوه، کورى يانزه‌مين...

کاوه (به‌ده‌م ئاسنکو‌تانه‌وه، له‌به‌رخۆيه‌وه):

ده‌ريه‌ستى ده و يانزه نين،

وه‌ستاي پۆلا و ئاسنين،

رۆژيک ئه‌بى تۆله‌ى گه‌لمان بسينين!

جارچى (له‌سه‌ر خو‌تندنه‌وه ئه‌روا):

برزوى خسروه، کورى هه‌شته‌مى خسروه،

نه‌وزاد کورى قوباد، بي‌ژه‌نگى پرته‌و...

ده‌رچن له‌ ريز، بين لي‌ته‌دا بوه‌ستن...

ياساولى يه‌که‌م:

باوکی سه‌گتان بو‌تان نه‌گرين وه‌کوژن!

کاوه (له‌به‌ر خۆيه‌وه):

هۆى ژيانى گه‌ل ژنه،

خه‌نجهر پي‌چووى ئاسنه،

زامى جه‌رگى ژن و پياو

ه‌ى ده‌ستى يه‌ک دوژمنه! (ل: ۲۶۴)

له‌ به‌شى ئه‌خي‌رى شيعه‌رى سه‌ري‌دا وه‌ک ده‌بينين باسى "ژن" ديته‌گۆري و به‌جۆريک "کاوه" به‌رپه‌رچى قسه‌ى ياساولى ئه‌ژده‌هاک ده‌داته‌وه که نابج سووک پروان‌يته ژن، ئيمه له‌ شانامه‌ى في‌رده‌وسيدا کچ نابينين که مي‌شکيان ده‌رخواردى ماري سه‌رشانى ئه‌ژده‌هاک بدرى؛ به‌واتايه‌کى دى کچ، يان ژن رۆليکى گرینگيان نيبه، که‌چى له‌ ئۆپي‌راى گۆران، کچ داواى به‌شداربوون له‌ پتي پرگاري‌دا ده‌کا، که‌وايو ئه‌م بابته‌ ده‌توانج به‌روونى سه‌بارته به‌ رۆلي گرینگى ژن له‌ کۆمه‌لگادا پيشانده‌رى روانگه‌ى شاعير بيت:

کچان (له‌ ريزى پشته‌وه ده‌رئه‌په‌رنه ده‌ره‌وه):

زۆر چاک نه‌کا! زۆر چاک نه‌کا!

کچ بۆ نابه‌ن له‌باتيى کور، خوشک له‌ جيتى برا؟

کچ بۆ بۆي، له‌ کاتيکا کور تۆوبر کرا؟

(نيوه‌ى ياساولان لاوه‌کان ئه‌ده‌نه به‌ر و ئه‌يانبه‌ن)

مي‌شکى کور و کچ لاي مار،

لاي ئه‌ژده‌هاکى زۆردار

هه‌ر يه‌که، هه‌ر يه‌ک بي‌ گومان!

ئيتير بۆج بي‌به‌ش بن کچان

له‌ خه‌بات و قوربانى دان

بو‌نيشتمان، بو‌گورده‌ستان؟ (ل: ۲۶۵)

دهوری کاربگه ری ژن له میژووی کورددا، کهوا
هه میسه شان به شانی پیاو هاتوو و له هه موو حالدا
سه ربه ست ژیاوه، له م به شه ی ئۆپتیراکه - کاتی
یاساوله کان به ئه مری سه رکرده، کچان ده بن بۆ
به ندیخانه ی شازن تا بیانکوژن - به راستی شیای
بیستنه:

(به سته ی کچان)

بۆ کچه کورد ژینی دیلی ژین نییه،
به ده می دیل هه نگوین هیچ شیرین نییه،
ئه ی قژی زهره، وه کو پووش ده سکه نه به!
ئه ی لیتی نال، به بێ زهرده خه نه به!
چاوی پێژراو پێ مه که نه وه کو گول
بۆ رۆژی ره ش برژینه فرمیسک به کول!
له نجه مه که به ژنوبالای نه مامی،
ره شه پووشی جوانه مرگیی چهند برامی؟
به که ساسی که چ به، که رده نی بیکه رده!
سه رکولمه کان، بگرن رهنگی لیمۆی زهره!
بۆ خۆشه ویستی لیمه ده ئیتر، دل!
له ناو گۆری ته نگا با بێ به گل!
که نازادی و باوک و برا له کیس چو،
کچه کوردیک چ زیندوو بێ، چ مردوو! (ل: ۲۶۵-
۲۶۶)

گۆران له نووسینی ئه م ئۆپتیرایه دا، سه ره رای ئاماژه به
نازایه تی کچانی کورد، ئیشاره به هونه رمه ندیی ئه وانیش
ده کا که له سایه ی هونه ری "چۆپی" (ره قس) و
یارمه تیدانی "کرماپیل" توانیویانه خۆیان پرگار بکه ن:
کرماپیل:

(ئه گاته بازاری ئاسنگه ران، سلاو له کاوه ئه کا):

خاوه ن شکۆ بێ ده ماخه

دلمان هه موو پر له داخه!

چاوی ماری ناچیتته خه و

نه کاتی رۆژ، نه کاتی شه و!

له خۆراکی میتشکی کورپش

سه ر با ئه دهن به فیشه فیش!

ئیتستا ئه لیم چۆپی کچان

بکه م به هۆی ره شمار لاسدان،

ماری دلته ر، کچ هه لپه ری

خه ویشی دێ و ئه شله وه ری!

کرماپیل (هه ر به چپه):

ئه م کچانه ی ئه مرۆ گیران،

په لپ و بیانوی چۆپی ماران،

ده ربازیان ئه کا وه ک یاران! (ل: ۲۶۶-۲۶۷).

هینانه به رباسی کورته به ک له په رده ی یه که می ئۆپتیرای
"ئه نجامی ئه ژده هاک" ئه وه مان بۆ روون ده کاته وه که
ئه گه رچی ماکی داستانه که هی زه مه نیکی دی و
شاعیریکی دیکه یه، به لام له دارشته وه ی ئه م داستانه
له گه ل ده قی سه ره کی، جیاوازییه کی به رچا و ده بیتری که
ئه ویش ئاوردانه وه له پیکه و رۆلی "ژن" ه. دیاره ئه وه ش
ده گه پتته وه سه ر بیرو رای شاعیر له م باره یه وه که جیکه ی
ژنی له کۆمه لگا به نرخ زانیوه و یه کسان چاوی لێ
کردوه. (۲)

* * *

ئیتستا دیننه سه ر روویه کی تری شیعه رکانی گۆران که
تیبیدا ئاماژه به گرفتی ژنان له ناو کۆمه لدا کراوه:

۱- دیل بوونی ژن له ژنیه جههل و تهعه سسوی پیاودا
شیعری "خوزنی په چه" هه ر وه ک له ناوی شیعه رکه
ده رده که وئ - به نمونه - باسی ژنی ده گپرتته وه که له
دنیای دابونه ریتی کۆندا راگیراوه و بواری ده ربازبوونی بۆ
نییه. به داخه وه ئه وه نمونه یه کی تاله له رابوردووی
به شیک له ژنانه ی کۆمه ل که گۆران له قالبی دیالۆگ به
شیعری نووسیویه تیبیه وه. بویری شاعیر که هاو په رگه زی
خۆی، واته "پیاو" به م چه شنه ده خاته به ر تیغی ره خه وه،
به راستی کارتیکی ناوازه و که م وینه یه. ژن به زمانی بێ
زمانی له م دیالۆگه دا وه زاله هاتوو و به گۆران وه ک
که سیتیکی به رده نگ (مخاطب) ده لێ: هه موو هۆی
دواکه وته یی و بێ ناوی و شاراوه بیمان، له ژنیه سه ری
"جینسی پیاو" دایه. بێ گومان به سه ره اتیک که دلێ
به رده بن بکا به "مایعی ناری" جیی سه رنجدان و
تیرامانه؛ هه ر بۆیه ش شاعیر ئه م ده رده ی ئاوا به هیند
گرتوو و له باره یه وه شیعری نووسیوه. ئاوردانه وه له م
بایه ته، ئه وه ده رده خات که نه زانی و تهعه سسوی پیاوان
چلۆن چنگی خستوو ته سه ر دنیای ژنان و "په چه ی"
غه مناکی و تاریکی به قسه مه ت کردوون، به شیک
شیعه رکه له وه ده وئ که جۆری روانین سه باره ت به ژن
خۆی بووته هۆکاری ئه وه ی که ژن "گه وه ره ر" یه تی خۆی له
ده ست بدا؛ له به ر ئه وه ی هیچ هه لیکه له لایه ن پیاوه وه

بۆ نەرخسار و ھەر گۆشەى مالى بە جىگەى دانراوہ!
ئاکامى ئەم بوار نەدانە بە ژن، يان زىندانى کردنى
ھونەرەکانى، بوو تە ھۆى ئەوہى كە نەفرەت لە ژيانى
خۆى بکات و لەعنەت لە پياو.

"خوزنى پەچە"

ژنىكى شوخ لە چاوى بەلەك بە مەئىوسى
خلى نەكردوہ ھۆن ھۆن دلۆپى مروارى،
بە ئاو ئەبوو دلئى بەردىن لە ئاھ و ئەفسووسى،
بە ئاوى ساردى پەتى نا، بە مایىعى نارى!
وتم: فیدایى جەمالت بىم ئەى پەرى شىوہ!
ئەوا توایوہ ھەستىم بە سۆزى گریەت:
چىبە كە ھەيكەلى مەرەمەر، غوبارى وا پىتوہ،
قەمەر شكات و سكالائەكا لە ھەورى خەفەت؟
سەرى بە عىشوہ لەقان و بە لەھجەپىكى حەزىن
وتى: بچووہ بېرسە لە جىنسى پىاوى برات،
كە كەوتە گۆشەپى گىرفان گولتىكى ئاورىشمىن
چىبە تەفاوتى بوون و نەبوونى، قىمەتى لات؟
وہيا ھەتا لە دەروونى رەشى گلا ئەنوئ،
بە چى لە زىخى دراوسى فەرق ئەكا گەوھەر؟
ئەوہ حەستىبە بە گەوھەر، ئەگەر دروستت ئەوئ
كە بۆتە جازىبى ئەنزارى عام بۆ ئەفسەرا!
منىش ئەگەرچى بە جىلوہ، بە جازىبەى جوانى
گەلئ لە فەوقى گولام و گرانتەرم لە گەوھەر،
وہلئ لەبەر ئەوہ، ھەپھات، ئەسىر و زىندانىم
مەدارى فەخر و سروورم بووہ بە قوتبى كەدەر!
بەلئ! ھەتاكو جەمالى پتر بىن دىلى پەرى
دیارە مەىلى زوھورى زىاتەر، ئەگرى
ئەكا لە سىقلەتى بەندى ژيانى خۆى نەفرەت!
ئەكا لە پياو و لە جەھل و تەعەسسوبى لەعنەت! (ل):

(٤٩).

ھەر لەم پىتوہندىبەدا شىعەرى "لە درزى پەچەوہ"
شىعەرىكى ترە كە شاعىر ناراستەوخۆ باسى زىندانى
کردنى كچ لە ژىر «عاباى رەشا» دەكا، ھەرچەند بابەتى
شىعەرەكە بە گشتى ئەوہ ناگەبەنئ و وەك تابلزىبەكى
جوانى شىعەرى سەبرى دەكرئ، بەلام ئەگەر لە ژىر پىستى
ئەم شىعەرە، بەچەشنى شىعەرى "خوزنى پەچە" وردىبىنەوہ
ئەم راستىبە دەبىنرئ كە ئافرەت دىلە لە ناو پەرو و پالى
نەرىتدا و تەنبا "لە درزى پەچەوہ" دەتوانئ خۆى بنوئىنئ!

"لە درزى پەچەوہ":

جادە چۆل و سىبەر بوو، كاتى بەيانى
ئەروىشتەم خەيالائى ئەمروانى...
لە گەل ئەوہى لە عاباوہ ئالابوو،
لە دىمەنى شىرىنى ئاشكرا بوو
ئەروىبىم و دزەى نىگام جارجارىك،
لە ژىر عاباى رەشا ئەىدى نازدارىك
مابووى بگاتە عاستم چەند ھەنگاوئ،
درزئ كەوتە پەچە و دىم نىگای چاوى (ل: ٥٨).

٢- مەسەلەى ژن بە ژن

لە دىوانى (گۆران)دا، كۆمەلئىك شىعەر لە ژىر ناوى
«ئۆبەرئەت» ھەن كە بە شىوہى شانۆ دارئىژراون. لەم
كۆمەلە شىعەرەدا، گۆران شانۆشىعەرىكى بەناوى «ئەنجامى
ياران» نووسىوہ كە تىبىدا سئ كارەكتەر بە ناوى: برزوو،
وہنەوش و مەنىچ رۆل دەگىرن. كاكلى شىعەرەكە برىتىبە
لەوہى كە لاوئىك بە ناوى "برزوو" كە چەتەى
(جەندرمەى) نىشتەمان بووہ، رۆژئ لە شاخ دپتە خوار و
لەبەر پلووسكى كانىبەك چاوى بە كىژئىك بە ناوى
"مەنىچ" دەكەوئ. ئەم دىدارە دەبىتە ھۆى ئەوہى ئەم
دوووانە لەوئ عاشقى يەك بن و پەيمانى دلدارى لەگەل
يەك بىسەتن. پاش ماوہىبەك كە رادەبرئ، برزوو دپتەوہ
ھەمان سەرچاوہى كانى كە لەوئ بەلئىنى خۆشەوئىستىبان
پىك دابوو، بەلام مەنىچ نابىنئ، لە ژنىكى پىر بە ناو
"وہنەوش"، ھەوائى مەنىچ دەپرسئ:

نابىنم وەك پار لە بەر پلووسكا
ئاو بەدا بە كۆلمى نەرم و ناسكا!

دواى ئەوہى وەنەوش ھىندئ پىرسىار لە برزوو دەكا كە
كىئى و چ كارەى، بۆ لە مەنىچ دەپرسئ، ئەمجار برزوو
ماجرەى عاشق بوونى خۆى لە سەرەتاوہ بۆ دەگىرئتەوہ:

بە قسەى لەرزۆكى لە گەروو گىراو
لەگەلئى دوام

لاوانئى بە دەم و لەبزی وەك شەكراو
پىرسىار و وەلام -

گەپشتە: ناونىشان، ناو، دۆست، دەزگىران
تا دەستمان بۆ يەكتر نايە سەر قورعان:

كە ھەرگا پىتووستى نىشتەمانم دى،
لە چەك بەردرام

مالى زۆر ھەلگرم، بىمە خوازىپىنئى

گولغونچەى ھىوام!

واتىستا چىم ھەبىرۇ كىرۇومە بە نەخت

وھك عەودال كەوتوومە شوپن ترووسكەى بەخت (ل):

(۲۵۹).

دوای ئەوھى برزو، بەسەرھاتى عاشق بوونى خۆى بۆ
"وھنەوش" دەگىتتەوھ، سەرئەنجام وھنەوش پراستىبەكى
پى دەلى كە چ قەوماوھ:

وھنەوش:

پۆلەكەم كەلكەلەى مەنىچ لە سەرت

دەرىكە... دەرىكە...

برزو:

- مرد!

بى گومان مەنىجى نازدار مردوھ؟

وھنەوش:

نە ماوھ، چ مانى؟ مېردى كىرۇوھ!

بۆ مال و ژن بە ژن باوكى چىرووكى

لە دىيەكى دور

لە بەندى پىرىكى توند كىر بە بووكى،

ژاكا گولتى سوور

وا تىستا كەوتووه لەسەر نوپى خەم

فرمىسك ئەبارىنى: كەى كەم ئىستەكەم! (ل: ۲۵۹-)

(۲۶۰)

بەنەرەتى ئەم شىعەرە لەسەر گىرغىتىكى كۆمەلگا دانراوھ،
شاعىر بەم جۆرە وىستوويەتى پەنچە بخاتە سەر
كىشەيەك كە كۆمەلگاگەى گىرغىتى بووھ. ئەوئىش
كىشەى بە زۆر بەشودانى كىچ و ژن بە ژنە، كەوابو
ئەنجامى نووسىنى ئەم شانۆ شىعەرە، دانانە بە ھەبوونى
«نەرىتىكى بەد» دەرحەق بە ژنان كە جارى وا - وھك
لەم شانۆبەدا دەبىنرى - لاوانىشى دەگرتەوھ. بەگوپىرەى
ئەوھى لەم شانۆبەدا ھاتووه، كىچى كۆمەلگا، لەو
سەردەمەدا مەعشوقەيەكى تارادەيەك كامل بووھ؛ يانى
ھەم خاوەن "جەمال" بووھ، ھەم خاوەن "كەمال":

شىرىنە سەرتاپاى ئەندامى مەنىچ

شىرىنتر: رەوشت و خوو و قامى مەنىچ! (ل: ۲۵۸)

كەوابو گىرغىت لە لايەن ھەست و ھۆشى ئافەرەتوھ
نىبە، بەلكو كىشە كۆمەلگا و دابونەرىتى كۆنە كە غەدر
لە حەق ژندا، رەوا دەبىنى.

شاعىر دوای ئەوھى پىك نەگەيشتنى ئەم دوو دلدارە

لەيەك رادەگەيەنى، بۆمان روون دەكاتوھ كە گىروپى
كوپان و كچانى پاشەرۆژ ئاگادارى ئەم غەدرە ھەن و وھك
سەمبولتىك ئەم غەشقى پىرۆزە لە ياد ناكەن. پەيامى
سەرەكى كۆرسى كوپان و كچان ئەوھى: بەنەرىتى
«نەرىتى بەد» و «پىچرانى زىچىرى كۆنە پەرىتى».

كۆرسى كوپان:

لېرەدا دلدارىك ئەنوئى كىش و مات

نەوھوانىك بوو؛

نەرىتى بەد نەبەشت بەگا بە ئاوات

يارى لە كىس چو!

يەكەم جار لېرەدا بەستىوى پەيمان

ھەر لېرەيش خۆى پى كوشت دەردى بى دەرمان

كۆرسى كچان:

ئەمەيە قىبەلەگەى تەوافى كچان:

گىلكۆى مەنىچ جوان

بۆ دۆستى جوانەمەرگ وھفای خۆى نوان

ئەوئىش خۆى خنكان

خۆى كىرە قۆچى عەشق، قۆچى سەرىستى

پىچرانى زىچىرى كۆنە پەرىتى! (ل: ۲۶۰).

پەيامى كۆتايى شاعىر گەيشتن بەو ئامانجەيە كە كچان
و كوپان نابى ھەرگىز تەسلىم بن و دەبى لە پىناو عەشقى
خۆياندا سوور بن!

ھەر دوو كۆرس (بە تىكەلى):

بىن كچان، بىن كوپان، پەيمان بىبەستىن:

بۆ ھىزى زۆردارى ملكەچ نەوھستىن:

شەھىدانى عەشق

بەكەين بە سەرمەشق

دلدارى راست و پاك ئامانجان بى گشت

يان بژىن سەرفەراز، يان بچىن بە كوشت!

۳- ئاغاوات و بەبووك بردنى كىچ بە ئىجبار

مەسەلەيەكى تر كە گۆران سەبارەت بە ژن ھىناوئەتە
بەرىاس، مەسەلەى بە بووك بردنى كىچ بووھ بە دەستى
چىنى ئاغاوات. شىعەرى "بووكىكى ناكام" بەباشى
ئامازى بە خالىك داوھ كە لە راپوردوودا لە سىستى
ئەرباب - رەعىيەتى بەرپوھدەبرا. ئاغا حەزى لە ھەر
كچى بايە، بى ئەوھى بايەخى دابا بە ناخى دەروون و
مەيلى كىچ، دەبوو زو بۆى بگۆزەوھ. دەسەلات و ھوكى
زۆر، گەلى رۆحى پاكى كچانى بەم چەشەنە قوربانى كىر.

بئى ئەوۋى ھەزىنە لە گۆرۈن بىچ - ۋەك ئەم بەسەرھاتەى
گۆران باسى كر دووہ - بە ھەلکەوت كچ پەسەند دەكرا و
بە بووكى دەبرا. ئەوۋى دەسلەتتى ئاغاوات لە زوودا چى
بە سەر ئافرەتان ھىناوہ و چۆن عەشقى كچان پىشپىل
بووہ، بە جوانى لەم شىعەرەى «گۆران» دا رەنگى داوہتەوہ:

لەئزىر تاراي سورمەچنا ھەرە جوانى دى،
«كچى جووتيار!» بەرەو كۆشكى ئاغا كەوتە رى
كۆشكى ئاغا گەچكارىيە، ئاوتىنە بەندە،
كەس نازانى بە ژمارە، پەنجەرەى چەندە!...
ئاغاي خاوەن ھىز و شكو، خاوەن سامدارى،
لە كاتىكا درىژ ئەكا دەستى دلدارى
بۆ گەردنى گولتى كىتوبى لە جى ھەلکەنراو،
ئى فرمىسك بە دى ئەكا لەسەر كلى چاوا!
مووچرەكە بە سەر تاپاي لەشيا ئەگەرئى:

ئاگادارە فرمىسكى سۆز، دىتە خوار بۆ كى! (ل: ۷۲)

گۆران لە دوا بەيتدا «مووچرەكە بە سەر تاپاي...»
باسى ئەو دەكا كە ھەر دوو لا (كچ - ئاغا) دەزانن
خۆشەويستى لە بەيندا نىيە و سىستىمى "زۆر" بووہتە
ھۆكارى ئەم پىئوہندىيە.

كچى جووتيار بۆ بەھەشتى ژىن و دلدارى،

لەگەل كورى شوان بەستوبوى پەيمانى يارى! (ل: ۷۲)

عاشقى كچى جووتيار لەبەر ئەوۋى بەيەك ناگەن، لە
سىستىم و دەسلەتتى ئاغا ياخى دەبىچ و سەرەنجام لەم
رېيەدا دەكوژئى. ئەنجامى شىعەر ئەگەرچى باس لە بە
ئاكام نەگەيشتنى بووكىك دەكا، بەلام پەيامەكەى
گرىنگە؛ ئەويش ئەوہىيە كە ئاغاي زۆردار بە ھەزار كوشتن
و برىن ھەر ناتوانى دللى كچى كە خاوەن عەشقى
راستەقىيە و دەست بىنى:

پىاوماقولى راسپىرى كرد تارەك سازىكرى،

زوو ئەم شوخە نەرمونۆلەى بە بووك بۆ بىرى

كورى شوانە كە ئەمەى بىست شىت بوو، داىە كىتو،

زەوى داگرت بە تفكرن، ئاسمان بە جنىتو!

چەن جارى شو مالى ئاغاي داىە بەر تەفەنگ،

دەغلى سوتان، باغى برى، بۆ ئەتك و بۆ پەنگ:

كلك و يالى چەند چارەوتى قەل كرد بە خەنجەر،

بەسەر رانى ئاغايا دا و مەرى داىە بەر

تاكو دواى رۆژئى بەختى نۆكەرى ئاغا

خەوى لى خست لە سىبەرى درەختى باغا!

پەنجەى كىنە لەسەر پىلكەى تەفەنگ كەوتە كار،

كۆستى دللى بۆ ئىجگارى كەوت كچى جووتيار!

ئىستا ئەوا ھەرچى بلتى نىعمەت و نازە

ھەمووى ئەدا بە يەك دلۆپ فرمىسكى تازە،

لەبەر دەرگاي چاوى رەشا بلەرزى و بلتى:

دەستى زۆردار سەد سەر ئەكا، ناگاتە دللى! (ل: ۷۳).

۴- سزادانى كچ بە سەربرىن

شىعەرى «بەردەنووسىك» كە بەگۆرەى وتەى گۆران
"لەسەر كىلى گلکۆزى گەرە كچىك ھەلکەنراوہ"، لەو
شىعەرەنەى كە راگۆرەرى دەردىكى شاروہى كۆمەلگايە.
ھەر ئەو ھەندەى شاعىر ھاتوہ ئەم دەردە دەروونىيەى لە
زمان كچىكەوہ بۆ خۆتەنەر باس كر دووہ، يان بلتىن
دوو پاتى كر دووہتەوہ، خۆى ھەنگاويكى گرىنگە؛ لەبەر
ئەوۋى شاعىر وىستوبى تى ئەم دەردە ھەر لەسەر كىلى
قەبران نەبى، بەلكو بىھىتتە ناو خەلکەوہ كە چلۆن بە
سزاي تاوان، كچ دەبىتە قورىانى و كور باسى ناكرى!
شاعىر بە زەق كۆرەوہى فەرق و جىاوازى خستە ناو كچ
و كورەوہ، وىستوبى تى پەنجە بەخاتە سەر ئەم خالە كە
كۆمەلگا لە بەرانبەر كچدا گەشەى نە كر دووہ و ھەر بە
چاوى سووك دەروانىتە ئەوان. بەشىك لە شىعەرى
"بەردەنووسىك":

لاوتكى نامەردم تووش ھات لە رىما،

بەسوتىن و پەيمان،

ۋەك رەشمار پەپكەى خوارد، نووست لە ناو جىما؛

ئابروومى تكان!..

پاش ئەوۋى مارى پىس زەرەى خۆى رزان،

كشايەوہ كون؛

ھۆى شەرمى لە باوكم كرد بە مايەى ژان

كەتنكەرى ون...

رووى نىازى زەردى داىك و باوك و خۆم

بى سوود كەوتە گەر،

خۆشى چەشنى باوكى تفى ھەلدا بۆم،

گوتى لى كردين كەر!

ئەو كور بوو، سەرەراى ئەوہش دەستدار بوو،

بە دەستورى گەل

ناپاكىي كۆرەوہى دوور لە پرسىار بوو،

بەلام، ئاخ ئەجەل!

منى «كچ» مامزى بەندىخانەى ژىن:

سزای تاوانم،

به دهستی باوکی خۆم چووم به سه رپرین! (ل: ۱۶۵ -

۱۶۶)

ده بینین نیگه رانی کچ - که ده سکه وتی کۆمه لگا و پیاوه

- دواى مهرگیش ههر درتیهی هه یه .

۴- بی ناوی

خه فه تی شاعیر بۆ ئه و کچه جوانانه ی که به هۆی باری
کۆمه لایه تی و کویره وه ری له بهر چاو شاراو هن و ناتوانن
خۆیان بناسین، بووه ته هۆی ئه وه ی خه میکی قوول له
دلای شاعیردا به دی بیت. ئه م "شوخه نایابه" ی وا گۆران
له شیعرى "جوانی بینا و" دا باسی کردووه، به راستی
ده کری بلین هیچی که متر نه بووه له کچانی ده رچووی
کتیبه رکیی "شاجوان" ی جیهان. گۆران له م شیعره
هه سه ره تی بی ناوی و زولم لیچوونی کچانی هینا وه ته
ئارا و به جوژیک بۆیان به داخه وه یه:

قژ کالی لیو نالی پرشنگی نیگا کال،

ئه ی کچه جوانه که ی سه رگۆنا نه ختیک ئال!

ئه ی کچه مه نگه که ی به دهنگی چه دو،

که نده مروی ده موچا و مه چکه هه لئه گرتو

ئه ی نه ندام وردیله ی نه رمۆله ی تیسک سووک،

ئه ی بهرگی ساکارت دلگیرتر له هی بووکا....

ئه ی کچه کاله که! جوانی تر با زۆر بن،

له باغچه ی به هارا گولباخی بهر خۆر بن،

با رهنگیان په رداخت بهن و جیگه یان سه رچل بهن،

به واته ی خه لکی تر با ناویان شاگول بی،

گیانی من بۆ ته لئی وه نه وشه په رۆشه،

که له ژیر سیبه ری تووترکا خامۆشه!....

ده ره سه ت نیم ریوارم، ده ره سه ت نیم په وته نیم،

ئه زانی شه پرزه و ده ره سه تی ئیجگار چیم؟

هی ئه وه ی نیگار تیک له یادم کیتشراوه،

شوخیکی نایابه، به لام ناخ، بی ناوه (ل: ۶۵).

وهک له دهقی شیعره که ده ره که وهی، «کچ، مامزی
به ندیخانه ی ژین» له پینا و تاوانیکدا ده کوژری! که چی
کور به حوکی کوریتی و زۆرداری!! به هۆی ئه نجامی
هه مان تاوان باسی نا کری و له بهرانبه ریدا، به مهاله و
کۆمه لگا چاو ده نووقینتی! ئه م مه سه له یه به رباسی
سه ره کی شاعیره که بۆ ده بی و ابی؟! شاعیر ئه گه ر ئه م
بابه ته ی له دیوانه که یدا هینا وه ته وه بی هۆ نیسه، بی
گومان ده رکی ده ردیکی له پشت بووه. به راستی
زولمیکى زۆره کچ به ده ست باوکی خۆی بکوژری!
مه سه له که هینده گرینه که ئه گه رچی کۆمه لگا و به مهاله
خۆی لی پاراستووه، یان باشتره بلین خۆی لی گیل
کردووه، به لام ئه م غه دره ون نه بووه و راگوژراوه ته سه ر
کیلی قه بران، به وهش کۆتایی نه هاتووه و خۆی
خزاندووه ته دهقی شیعره وه:

پرچی په خشانم،

تلا له خوتنه وه و کهوته سه ر چاوم،

ئیت نه مبینی:

له جهرگی باوکما سه ری بهروم

چۆن بوو برینی؟

یان دایکی دلسوژم ویرای به بی شه رم

بۆ جوانه مه رگی

وهک دایکان شیوه نیک بگیتی به گه رم؛

پهش کا بۆی بهرگی؟ (ل: ۱۶۶).

به شی دوا یی شیعرى "به ره ده نووسیک" به دوو پرسیاری
تال له زمان کچه که وه کۆتایی دی: یه که م ئه وه یه که کچ
تا دوا یین هه ناسه پیتی سه هیره که به ده ست باوکی ئه م
کاره ئه نجام درابی و ده لئی هه ر نه مزانی زامی "کچ
سه رپرین" چۆن بوو له دلای باوکمدا! ناخۆ دلای پیم سووتا
پاش مه رگ، یان نا؟ په شیمان بووه وه؟ وه خه به ره ات که
چ کاریکی کرد؟

پرسی دووه م ئه وه یه که کچ سه ره رپای ده ردی خۆی،
غه می دایکی بووه، چون ئه ویش هه ر له چینی خۆبه تی و
مه ترسی زۆری له بهرانبه ردا هه یه، بۆیه ده لئی ره نگه
دایکم نه ویری له ترسی باوکم بۆ کچه جوانه مه رگه که ی،
ته نانه ت گه رمه شینیک بگیتی، یان جلی پهش پپوشی!

پهراویزه کان:

۱- کرمائل (کرمایل): «یه کیک له دوو چیش لینه ری زه حاکه
ئهو ی تریان ناوی ئه رما ییل بوو، ئه وانه هه ممو رۆژی له و دوو
که سه ی که قه رار بوو بکوژین و میتشکیان ده رخوا رد ماره کانی
روای سه رشانی زه حاک بدن، یه کیان ده کوشت و یه کی تریان

رزگار دهکرد، به جیتی میسکی ئهوهی نازاد دهکرا، میسکی مهریان داده نا. دهلین کورد لهو کۆمهله رزگار کراوه بهدی هاتوه» (دیپهخودا، ۱۳۷۷: ج ۱۲/ ۱۸۲۸۵).

۲- جگه له م نمونانه، هیندیک خالی دیکهش له دیوانی گۆران بهرچاو دهکوهی که ده توانی نیشاندهری روحیات و روانگی ئه و بی، سه بارهت به ژن؛

ئەلف) مهسه لهی سه داقته و راستی شاعیر له بهرانبهر کچ له شیعی "بۆ گهوره کچیک":

بۆ راستی نه لیم گهوره کچی عیشوه سه راپا،

ئوسا نییه تا ناخی نیگای دیده بهری بی

ئوسا نییه تا ناوی قسهش دیوی ده ری بی،

ئوسا نییه، ئوسا نییه، ئوسا نییه به خوا! (ل: ۶۲).

بی) دل هیشی گۆران له مه عشووقه کهی که ته نیا مه وادی هه لبه سستیک - هه لبه سستی ره نجاو - ده خایه نی و له هه لبه سستی تر دا - هه لبه سستی په شیمان - شاعیر په شیمان ده بیته وه و داوی لیبووردنی لی ده کا و ده لی:

کفره لای من له یار په نجان

پیتی لی نه نیم ئه ی زهره ی جوان!

هه رزه گۆیم کرد هه رچیم وت،

وا ئه و چلکم به فرمیسک شت،

به فرمیسکی په شیمانی،

ئه ی زهره ی ناز، زهره ی جوانی!...

ئه ی زهره ی نازا! زهره ی جوانی!

گهردنکه چی چاوه پروانی

وه ستاوم، سا دلیم خۆش که،

شیعی پيشووم فرامۆش که! (ل: ۶۱)

جی) سه ره وری ژن به سه ر سروشتدا له شیعی "تافرهت و جوانی":

به ناسمانه وه نه ستیره م دیوه،

له باخچه ی به هار گۆلم چنیوه،

شه ونی درهخت له پرووم پڑاوه،

له زه رده ی زۆر کهل سه رنجم داوه....

ئهمانه هه موو جوانن، شیرینن،

رۆشکه ره وه ی شه قامی ژین!

به لام ته بیعهت هه رگیزاوه هه رگیز،

بی پرووناکییه بی به ی نازیز؛

بی ناوازه یه دهنگه نه رمه که ی

با نهیدا له گۆیم، تیر نه لیم نۆخه ی!

کام نه ستیره ی گهش، کام گۆلی کینوی

نالنه وهک کۆلمی؟ گزی مەمکی؟ لئوی؟....

کام تاسه، کام مهیل، کام چاوه نواری

ته لیساوییه وهک هیی دلداری؟ (ل: ۴۳)

د) یه کسان بینینی کچ و کور: کاتی شیعی "له سه ره مه رگی هیوادا" له گه ل شیعی "شیوه نی گۆلله" ده خوتینه وه، تی ده گه بین که گۆران بۆ مه رگی هه ر کام له منداله کانی شینگیری تاییه تی کردوو و هه یچ جیباوازی نه کردوو، بگره ته نانهت بۆ کچه که ی زیاتریش داخدار بووه. شیعی "له سه ره مه رگی هیوادا" که بۆ کورکه ی نووسیوه ۱۸ به یته و شیعی "شیوه نی گۆلله" که بۆ کچکه ی نووسیوه ۲۰ به یته:

کچم، مایه ی ژبانم، یادگاری

شه بابم، نۆبه ره ی شیرینی داری

کچم خۆتۆ نه ماوی تا بیینی

که باوکت چه ند به ناسۆره برینی!

کچم، روحم، کچم، هه بیهات!

چ کۆچتی بوو! چ کۆچتی؟ وا کش و مات؟! (ل: ۹۹)

سه رچاوه کان:

۱- ده خدا، علی اکبر (۱۳۷۷)، لغت نامه ی ده خدا، ج دوازه م، چ دوم، تهران، موسسه ی انتشارات و چاپ دانشگاه، تهران.

۱- فردوسی، ابوالقاسم (۱۳۷۹)، شاهنامه ی فردوسی بر اساس نسخه ی مسکو/ (برتلس)، ج ۱، ساری: نشر بارقه.

۲- گۆران، عه بدوللا (۱۳۸۶)، دیوانی گۆران، چ سیتیهم، تاران: بلاو کراوه ی پانیز.

(*) مه به سستی له گۆفاری (به یان) ی سالی ۱۹۵۹ یه، نهک گۆفاری به یانی سالی ۱۹۶۹، که ئوسا گۆران خۆی کاری لهو گۆفاره دا کردوو.

(رامان)